

Pozdravljam sve prisutne u svoje ime i u ime nase skole.

Ja sam direktorica skole, Sedlar Erika. U ovoj skoli sam bila i ucenica, a posle studija sam se zaposlila kao profesor istorije. Od 2002. godine sam na celu ove ustanove.

Smatrala sam potrebnim obavestiti javnost o promeni imena nase skole, koja se dugo godina zvala "Narodni heroji".

Mnogo smo trazili novo ime, jer znamo da je to od velike vaznosti u zivotu skole i sela. Trazili smo takvo ime, koje je bezrezervno prihvatljivo u nasoj visenacionalnoj sredini. Nasli smo jednu licnost iz 15-og veka, koja objedinjuje vekovnu zajednicku borbu naroda na ovim prostorima za slobodu. Hunjadi Janos je istorijska licnost, koja odslikava velicinu naroda sa ovih prostora u borbi za opstanak hriséanstva u doba sirenja osmanlijskog carstva. 14. jula 1456. uspesno je odbranjen Beograd i velika zasluga pripada upravo njemu. Njegov sin Matija Korvin je poklonio Cantavir svojoj majci i ta povelja je prvi pisani pomen naseg sela. Njega postuju Srbi, Hrvati, Rumuni, Madjari i ostali narodi na ovim prostorima i prisvajaju ga kao svog heroja i poznat je po raznim imenima: Sibirjanin Janko, Jankula. Velicinu pobede kod Beograda najbolje oslikava cinjenica, da od tog doba se tacno u podne oglasavaju zvona na crkvama, kao podsećanje na tu veliku pobedu.

Sada ću Vas upoznati sa brojcanim podacima skolskoj 2007/2008. godini.

U nasoj skoli imamo 38 odeljenja, od toga 18 nizih i 20 visih.

Nastava se izvodi na 2 jezika, na srpskom i na madjarskom nastavnom jeziku.

U nizim odeljenjima imamo ukupno 295 dece, na madjarskom nastavnom jeziku, 21 dete pohađa nastavu u isturenom odeljenju u Visnjevcu na srpskom nastavnom jeziku. A trinaestoro u Dusanovu na srpskom nastavnom jeziku.

Postoji i specijalno odeljenje za decu ometenu u razvoju u 2 kombinovana odeljenja.

Za decu kojoj je potrebna dodatna pomoć u ucenju organizovan je produzeni boravak u 2 odeljenja, gde uz pomoć učiteljice se mogu pripremati za casove.

U visim odeljenjima imamo ukupno 432 dece od taga 54 na srpskom nastavnom jeziku i 378 na madjarskom nastavnom jeziku. Ukupno imamo 761 ucenika.

U okviru skole postoji zabaviste za predškolski uzrast sa 6 grupa na madjarskom jeziku i 1 grupa na srpskom jeziku u Visnjevcu.

U toku pripreme za nesmetan pocetak skolske 2007/2008. godine u pogledu nastavnog kadra u toku letnjeg perioda, u julu i avgustu mesecu je raspisan konkurs za popunu

slobodnih radnih mesta odnosno za prijem u radni odnos strucnih, kvalifikovanih nastavnika. Konkurs je bio raspisan za prijem profesora odnosno nastavnika za izvodjenje sledećih predmeta: engleski jezik, likovna kultura, muzicka kultura, matematika, tehnicko obrazovanje, informatika, fizika, nemacki jezik i istorija. Stiglo je puno molbi i to više od 150. Medjutim prijavilo se samo dva strucna kadra, i to jedan profesor engleskog jezika i jedan profesor informatike. Ali i stime je samo delimicno resen problem strucnosti u izvodjenju nastave iz ovih predmeta.

Kao i vise godina unazad, i sada i dalje ostao problem radnog angazovanja strucno osposobljenih za izvodjenje nastave likovne i muzicke kulture, matematike, fizike i tehnickog obrazovanja. Ovo je i sada reseno na taj nacin da su predmeti povereni mladim, ambicioznim ljudima, apsolutivima, koji sa velikim entuzijazmom prilaze ovom poslu ili kolegama, koji iako nisu za odredjenu oblast strucnjaci, ali su višegodisnjim radom stekli dragoceno iskustvo, sta su i dokazali ne samo u skoli, nego i na raznim takmicenjima, gde su osvojili zavidna mesta. Deca, koja zasluuju posebnu paznju drustva su ona, koja su ometana u razvoju, ali ni njima ne mozemo već dugo godina obezbediti strucno izvodjenje nastave, već njihovo vaspitanje i obrazovanje je povereno onima, koji su radnim iskustvom stekli potrebo znanje.

Zatim je raspisan konkurs za prijem profesora geografije, skolskog psihologa, po drugi put i profesora srpskog jezika, kao nematernjeg. Medjutim i ovom prilikom se dokazalo da je veoma mali broj strucno osposobljenih, te je samo primljen profesor geografije i skolski psiholog sa odgovarajućom skolskom spremom. Novu skolsku godinu je skola pocela sa 73 nastavnika.

A imali smo veoma tezak zadatak, koji je postojao već unazad vise godina, a sada je već bilo neophodno iznalaziti resenje. Sa jedne strane smo imali neodgovarajuću kadrovsku strukturu, a sa druge strane propise, koje moramo postovati. Trazeno je resenje, koje odgovara svima, zaposlenim radnicima, koji su mestani sela, odgovara skoli, a deca bi dobila maksimalno. Sve je to trebalo ostvariti u okviru realnih mogućnosti a i ispostovati nase obaveze prema osnivaču. Bili smo otvoreni za razgovore, za predloge, jer je potrebno ocuvati zdrav kolektiv, koji moze u svakom trenutku da funkcioniše, da bude kao velika porodica.

Nakon stupanja na snagu Zakona o osnovama sistema obrazovanja i vaspitanja, kadrovska politika u prosveti je maksimalno zaoštrena.

Naime, radi obavljanja prosvetne delatnosti u obrazovnim ustanovama eiji je osnivač Republika Srbija odnosno, u obrazovnim ustanovama koje se finansiraju budzetskim sredstvima, vise nije moguće zaposljavanje prosvetnih radnika na **neodredeno** vreme, ukoliko ne poseduju. isključivo VII stepen struene spreme, odgovarajućeg smera.

Sprovodeći ovakvu kadrovsku politiku u obrazovnim ustanovama, nadležno ministarstvo je u proteklih nesto vise od tri godine započelo postupak racionalizacije broja zaposlenih u

prosveti tako da je u tom periodu u Republici Srbiji preko 4000 ranijih prosvetnih radnika, proglašeno za tehnoloski visak, da bi uz isplatu otpremnine, sa, ovim licima bio raskinut radni odnos.

U skladu sa tim i takvim merama Vlade, odnosno nadležnog ministarstva, i u nasoj skoli je doslo do sličnih redukcija u broju zaposlenih iz kategorije pre svega nastavnog osoblja, ali i zaposlenih u prosveti iz drugih tj. iz kategorije vannastavnog osoblja.

Konkretno rečeno, krajem upravo završene skolske 2006/07 godine, osam nasih kolega se naslo na udaru ove nove kadrovske politike.

Sasim je razumljivo da je uvek tesko doneti odluku o nečijem otkazu, a naročito onda kada se to radi kao deo procesa pri sprovođenju određenih administrativnih mera Vlade.

Mi, naravno, mozemo da imamo razumevanja za napore koji se čine da se sprovede projekat racionalizacije, pogotovu ukoliko je nesto takvo zaista i objektivno nuzno. Imali smo prilike svi čuti da je sličnih pokusaja bila i u drugim segmentima tzv. javnog sektora tj. bilo je pokusaja da se sprovede postupak smanjenja broja zaposlenih u vojsci, a i drugde.

Medutim, kada je prosveta u pitanju, mi smatramo da započeti postupak racionalizacije nije sproveden na pravilan način utoliko sto nije kvalitetno realizovano jedno prethodno ispitivanje koje je nuzno jer nisu sagledane stvarne potrebe prosvete po pitanju kadrova.

Isto tako, isuvise malo, zapravo nedovoljno je uečnjeno na unapređenju obrazovnog procesa koji jos uvek nije prilagoden potrebama vremena u kojem zivimo, a ono sta vidimo kao izrazit propust drzavnih stručnih sluzbi koje su kreirale ovaj projekat racionalizacije u prosveti jeste cinjenica da se jos uvek ne vidi kada će se zapoceti sa unapređenjem obrazovnog procesa za decu sa posebnim obrazovnim potrebama.

Upravo u teme segmentu mi vidimo mogućnost da se postojeći prosvetni kadar ipak zadrži uradnom odnosu što je neophodno zbog prosvetno-pedagoskog iskustva sa kojim zaposleni, koji se po nama, isuvise olako proglašavaju za tehnoloske viskove, a koji to veoma vazno iskustvo, objektivno imaju.

Mi dakle smatramo da je bila daleko racionalnije ići na preusmeravanje jed nag broja zaposlenih u druge obrazovne profile, kroz doskolavanje, sta je brži i jednostavniji put do gotovog prosvetnog radnika, sa kvalitetnim iskustvom. Jer, prosvetni radnik se, ne stvara samo njegovim skolovanjem odnosno sticanjem odgovarajuće strucne spreme, nego i kroz prakticno izvođenje nastave i visegodisnje iskustvo u radu sa decom.

Kada je u pitanju konkretna problematika, u nezavidnoj situaciji u kojoj se nasla, uprava Škole je, moramo to da istaknemo, stesnjena s jedne strane administrativnim merama, ali sa

druge strane preispitujući sprovedeni postupak utvrđenja eventualnih viskova u nasoj sredini, u saradnji s nadležnom Skolskom upravom u Somboru, ipak pronasla jedno srednje rešenje tako da u ovom trenutku imamo rešen problem za najmanje četiri od ovih osam naših zaposlenih. Razumljivo, škola će i dalje nastojati da učini koliko može kako bi zadržala celokupan postojeći nastavni kadar sa kojim raspolaze iako znamo da to uopšte neće biti lako jer, dok s jedne strane imamo deficit u određenim profilima nastavnika, s druge strane, evidentno nemamo dovoljno dece u Cantaviru, upravo za razrednu nastavu.

Razlozi smanjenja broja dece su brojni i poznati su manje - više svima. Od pada nataliteta, do poznatih migracija selo - grad, ali i drugih razloga koje na ovoj konferenciji za štampu objektivno ne možemo elaborirati.

Na kraju, kao direktor škole, kao profesor, a i kao roditelj moram istaći da je škola ustanova za obrazovanje i vaspitanje dece. Ovo uvek moramo imati u vidu, kada rešavamo probleme, mi kao odrasli, treba njima da budemo primer, i iznalaziti najbolja rešenja i uvek u njihovom interesu. Znam da i propisi, koje je ponekad tesko ispostovati, postoje zbog same dece. Njima trebamo pružiti bezbrižno detinjstvo, obrazovanje na najvećem mogućem nivou, pripremati ih za život, jer su naša budućnost.

Cantavir,05.09.2007.

Direktor OS " Hunjadi Janos"
Sedlar Erika, s.r.

